

Veri Raamatussa

Veri alkaa virrata ensimmäisessä Mooseksen kirjassa ja se virtaa Ilmestyskirjaan saakka. Raamattu on kirjoitettu osoittamaan sovintoverta ja muistuttamaan siitä.

Joko minun pitää kuolla syntieni tähden tai minulla tulee olla sijainen, joka kuolee minun edestäni. Kukaan toinen ihminen ei voi kuolla minun sijastani, koska jokainen ihminen on syntinen, ja jokaisen on kuoltava omien syntiensä tähden.

Kristus on synnitön, joten Hän kelpasi minun sijaisekseni. Tässä ilmenee oppi sijaisesta selvästi. Kristus kuoli syntiemme tähden. Kristus kuoli juuri minun syntieni vuoksi ja edestä.

Ja koska Hän kuoli minun tähteni, tahdon minä elää Hänen yhteydessään.

Veri Vanhassa testamentissa

Vanhassa testamentissa on perinteisesti katsottu jo seuraavan kohdan viittaavan vereen:

1Moos.3:21

”Ja Herra Jumala teki Aadamille ja hänen vaimollensa puvut nahasta ja puki ne heidän yllensä.”

Tämänkin nahkaisen suojan valmistukseen tarvittiin verenvuodatus.

Vähän myöhemmin kerrotaan Kainin ja Aabelin uhreista. Aabelin uhri oli valmistettu lauman esikoisista ja oli Jumalalle otollinen (1Moos.4:3,4). Aabelin uhriin tarvittiin jälleen verenvuodatusta.

1 Moos.8:20:

”Ja Nooa rakensi alttarin Herralle ja otti kaikkia puhtaita karjaeläimiä ja kaikkia puhtaita lintuja ja uhrasi polttouhreja alttarilla.”

Nooan ensimmäinen teko sen jälkeen, kun hän oli tullut ulos arkista, oli tämä uhraaminen, tämä veriliitto Herran kanssa.

Jumala puhui vastaukseksi:

”Niin kauan kuin maa pysyy, ei lakkaa kylväminen eikä leikkaaminen, ei vilu eikä helle, ei kesä eikä talvi, ei päivä eikä yö”(Jae 22).

Hetki myöhemmin samaan asiaan liittyen Herra sanoo:

”Niin kaari on oleva pilvissä, ja minä katselen sitä muistaakseni iankaikkista liittoa Jumalan ja kaikkien elävien olentojen, kaiken lihan välillä, joka maan päällä on”(1Moos.9:16).

Tässä tulee vähän myöhempi kuvaus Raamatun lehdiltä.

Aabraham nousee Moorian vuorelle raskain askelin uhratakseen siellä poikansa lisäksi. Hänet pysäytettiin juuri ennen kuin hän olisi satuttanut poikaansa. Sitten kerrotaan seuraavaa:

1 Moos. 22:13:

”Niin Aabraham nosti silmänsä ja huomasi takanansa oinaan, joka oli sarvistaan takertunut pensaikkoon. Ja Aabraham meni, otti oinaan ja uhrasi sen polttouhriksi poikansa sijasta.”

Aikakirjat kertoo miten kuningas Salomo rakensi temppelin Moorian vuorelle (2 Aikakirja 3:1).

Vähän myöhemmin siinä on yksityiskohtainen kuvaus esiripun valmistuksesta (2 Aikakirja 3:14).

Mark.15:38: ”Ja temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti”. Näin tapahtui Jeesuksen annettua henkensä Golgatan keskimmaisella ristillä. Meille avautui yhteys kaikkein pyhimpään eli yhteys Pyhän Jumalan kanssa.

Israelilaisten ollessa vielä viimeisiä hetkiä Egyptin orjuudessa tapahtui seuraava asia, mistä kertoo

2 Moos.12: 21-23:

”Ja Mooses kutsui kaikki Israelin vanhimmat ja sanoi heille: ”Menkää ja ottakaa lammas kutakin perhekuntaanne kohti ja teurastakaa pääsiäislammas. Ja ottakaa isoppikimppu, kastakaa se vereen, joka on maljassa, ja sivelkää ovenpäällinen ja molemmat pihtipielet sillä verellä, joka on maljassa. Älköönkään kukaan menkö ulos talonsa ovesta ennen aamua. Sillä Herra kulkee rankaisemassa egyptiläisiä; mutta kun Herra näkee veren ovenpäällisessä ja molemmissa pihtipielissä, menee hän sen oven ohi eikä salli tuhoojan tulla teidän taloihinne teitä vitsauksella lyömään”

Jumala ei sano: kun näen teidän hyvät työnne, tai miten olette huokailleet, rukoilleet, ja itkeneet, vaan ”kun minä näen veren”. Veressä on ainoa turvamme ja toivomme.

Toisessa Mooseksenkirjassa lukee liittyen uhraamiseen seuraavaa. Poimin sieltä vain pari jaeetta:

”Teurasta sitten oinas ja ota sen veri ja vihmoo se alttarille ympäriinsä”(2 Moos.29:16).

”Ja Aaron toimittakoon kerran vuodessa sen sarvien sovituksen; sovitukseksi uhratun syntiuhrin verellä hän toimittakoon kerran vuodessa sen sovituksen, sukupolvesta sukupolveen. Se on korkeasti-pyhä Herralle” (2 Moos.30:10).

Sovituksella tarkoitetaan yhteen liittämistä. Kristuksen veri yhdistää Jumalan ja syntisen.

Hebrealaiskirje kertoo samasta asiasta seuraavasti:

”mutta toiseen majaan menee ainoastaan ylimmäinen pappi kerran vuodessa, ei ilman verta, jonka hän uhraa itsensä edestä ja kansan tahattomien syntien edestä” (Hebr. 9:7).

Toiseen majaan tarkoittaa ”kaikkein pyhimpään”. Vain ylimmäinen pappi (Aaron) sai mennä sinne, eikä koskaan ilman verta.

Jeesus on kertakaikkiaan uhrannut itsensä ja meillä on pääsy kaikkein pyhimpään. Se ei todella ollut ilman verta myöskään. Jeesus oli kallein mahdollinen uhrikaritsa. Tämä on aina hyvä muistaa myös silloin, kun varsin läheisesti ja turvallisesti lähestymme rukouksin Pyhää Jumalaa, rakasta Taivaallista Isäämme.

Kolmas Mooseksen kirja Leviticus viittaa sen aiheeseen –leeviläisiin ja pappeihin ja heidän palvelustyöhönsä ilmestysmajassa. Kirjaa voidaan myös kutsua sovituskirjaksi. Se kuvaa Jeesusta Kristusta, syntiuhriamme.

”Ja Mooses teurasti sen (=oinaan) ja otti sen verta ja sively sitä Aaronin oikean korvan lehteen ja oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen”(3 Moos. 8:23).

Vertauskuva kertoo Jumalan äänen kuulemisesta, Jumalan töiden teosta sekä Jumalan yhteydessä vaeltamisesta.

”Sillä lihan sielu on veressä, ja minä olen sen teille antanut alttarille, että se tuottaisi teille sovituksen; sillä veri tuottaa sovituksen, koska sielu on siinä”(3 Moos.17:11).

Tässäkin kohdin veri oli sovituksen vertauskuvana ennakoimassa sitä ainutkertaista sovitusta, jonka saamme ottaa vastaan Kristuksen kautta.

Veri Uudessa testamentissa

Kautta koko UT:n julistetaan, että meidän pelastuksemme saatiin aikaan Jeesuksen Kristuksen veren kautta. Tämä merkitsee sen uhriajatuksen toteutumista, josta vanhan liiton uhrit olivat vertauskuvallisesti kertoneet.

Raamattu ei tunne sellaista pelastusta, jonka ihminen voisi saavuttaa ulkonaisella Jeesuksen jäljittelemisellä tai joka annettaisiin hänelle Kristuksen elämän vaikutuksesta. Se julistaa ainoastaan yhtä pelastusta, sitä, joka saatiin aikaan, kun Hänen henkensä uhrattiin Golgatalla Hänen ristinsä veren kautta.

Veren arvo riippuu uhrattavan arvosta. Tämä kertoo, että Kristuksen veri on suunnattoman arvokas.

Jeesuksen, samalla kertaa Jumalan ja ihmisen, elämä ja veri uhrattiin meidän syntiemme tähden.

Kuolemansa kautta Hän on hyvittänyt meidän synillisyytemme, jolla olimme ansainneet kuoleman.

Jeesuksen Kristuksen veriuhri

a) tyydyttää Jumalan vanhurskauden vaatimukset

b) riistää saatavalta sen ihmisen suhteen anastaman vallan

c) ottaa pois tuomion ja puhdistaa ihmisen omantunnon

Jeesus sanoi viettäessään opetuslasten kanssa viimeistä yhteistä ateriaa nämä ehtoolliseen liitetyt sanat: Matt.26:28:

"sillä tämä on minun vereni, liiton veri, joka monen edestä vuodatetaan syntien anteeksiantamiseksi." Yhtäkään Raamatun liittoa ei voitu tehdä ilman verta. "Liitto, diathêkê" on kahden osapuolen välinen sopimus. Sana "liitto" esiintyy 33 kertaa Ut:ssa ja yli 300 kertaa Vt:ssa, jonka keskeiseen sanastoon se kuuluu.

Room.5:9

"Paljoa enemmän me siis nyt, kun olemme vanhurskautetut hänen veressään, pelastumme hänen kauttansa vihasta" Tämän kirjeen ensimmäisissä luvuissa apostoli on selvittänyt, että olimme kaukana Jumalasta. Syntiä tehdessämme jouduimme pois Jumalan luota ja meistä tuli hänen vihollisiaan. Nyt emme ole enää vihan lapsia ja pelastumme myös tulevasta vihasta Kristuksen veren kautta. Raamatun jae vakuuttaa meille: Jos kerran Kristus on lahjoittanut syntisille vanhurskauden kuolemansa kautta, on vielä varmempaa, että hän tulee pelastamaan meidät kadotuksesta nyt kun meidät on jo vanhurskautettu. Meillä ei ole mitään syytä pelätä, että hän hylkäisi meidät.

Kol.1:20:

" ja että hän, tehden rauhan hänen ristinsä veren kautta, hänen kauttaan sovittaisi itsensä kanssa kaikki, hänen kauttaan kaikki sekä maan päällä että taivaissa."

Näin saamme veren kautta rauhan Jumalan kanssa.

Synti ei ole vain tottelemattomuutta Jumalan tahtoa vastaan, vaan se vieraannuttaa meidät Hänestä ja johtaa siihen, että ihminen on ilman Jumalaa maailmassa. Uudestisyntymisessä tapahtuu se, että meillä on rauha Jumalan kanssa. Se on hmeellinen Jumalan lahja.

Hebr.9:22

"Niin puhdistetaan lain mukaan miltei kaikki verellä, ja ilman verenvuodatusta ei tapahdu anteeksiantamista."

Voimme oikein hyvin Raamatun sanan mukaan kiittää veren puhdistuksesta, mikä meille on annettu Kristuksen uhrin kautta.

Hebr.10:19-20

"Koska meillä siis, veljet, on luja luottamus siihen, että meillä Jeesuksen veren kautta on pääsy kaikkeinpyhimpään, jonka pääsyn hän on vihkinyt meille uudeksi ja eläväksi tieksi, joka käy esiripun, se on hänen lihansa, kautta"

Tässä jälleen kirjoittaja esittää tuon jo esille tulleen vallankumouksellisen ajatuksen. On ymmärrettävää, että Jeesus menee kaikkeinpyhimpään, koska hän on suuri ylimmäinen pappi, mutta tässä kutsutaan niin juutalaiset kuin pakanatkin mukaan. Uskova kutsutaan paikkaan, jonne ennen vain ylipappi pääsi. Meidät on kutsuttu kaikkeinpyhimpään - eikä vain siihen maalliseen temppeliin, joka on todellisen vertauskuva, vaan »itse taivaaseen», Pyhän Jumalan yhteyteen.

1 Piet.1: 18-19:

"tietäen, ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, vaan Kristuksen kalliilla verellä, niinkuin virheettömän ja tahrattoman karitsan,"

Jesaja 52:3 sanoo:

"Sillä näin sanoo Herra: Ilmaiseksi teidät myytiin, rahatta teidät lunastetaan" Lunastus tapahtui ilman tämän maailman maksuvälineitä. Se toteutui yksin Jeesuksen veriuhrilla.

1 Joh.1:7:

"Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä"

Tässä ei puhuta vain siitä vanhurskauttamisesta, jonka Kristus teki mahdolliseksi verellään yhdellä kertaa

kaikille, vaan jatkuvasta puhdistumisesta (verbi on preesensmuodossa). Se tapahtuu uskovassa, kun hän vaeltaa valkeudessa ja on yhteydessä Jumalan ja muiden Herran omien kanssa.

Ilmestyskirjassa mm. seuraavat kohdat puhuvat verestä:

”ja Jeesukselta Kristukselta, uskolliselta todistajalta, häneltä, joka on kuolleitten esikoinen ja maan kuningasten hallitsija! Hänelle, joka meitä rakastaa ja on päästänyt meidät synneistämme verellensä”(Ilm.1:5)

”Ja minä sanoin hänelle: "Herrani, sinä tiedät sen." Ja hän sanoi minulle: "Nämä ovat ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä”(Ilm.7:14).

”Ja he ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta, eivätkä ole henkeänsä rakastaneet, vaan olleet alttiit kuolemaan asti”(Ilm.12:11).

Näin meillä on edellisten raamatunpaikkojen mukaan veren kautta rauha, vanhurskautus, lunastus, puhdistus ja voitto.

Eikö olekin syytä kiittää ja ylistää Kristusta ihmeellisestä pelastustyöstä puolestamme.

Ceta Lehtniemi

Raamatun ohella käytin D.L. Moodyn kirjaa ”Kristinuskon rikkaus”

Lisäksi apunani oli DigiIRT ja DIGINOVUM